

Boekverslag Scholieren.com

Zelfportret als legkaart door Hella S. Haasse

Werna

1. Titelbeschrijving

- De auteur is Hella S Haasse
- De titel is 'Zelfportret als legkaart'
- De uitgever is Querido in Amsterdam
- Het boek is voor het eerst gedrukt in 1954
- Ik las de tiende druk, uit 1975

2. Korte inhoud van het boek

Dat wordt heel lastig, want er zit geen verhaal in het boek. Je leest de gedachtes van de hoofdpersoon (de schrijver van het boek) en je komt allemaal jeugdherinneringen tegen. De gedachtes gaan over dagelijkse dingen, zoals een damesdagbladen verkoper die aan de deur komt, waar de schrijfster dan over gaat nadenken, en dan komt ze erachter dat de dagbladen de dagelijkse werkelijkheid verstoren. Daar denkt ze altijd aan lijkt het wel, als ze ergens over nadent, gaat ze denken over de werkelijkheid. De jeugdherinneringen vormen een klein beetje een verhaal, het zijn kleine stukjes van haar jeugd waarin ze steeds groter wordt. Als je een tijdje in het boek leest merk je dat ze steeds meer over zichzelf gaat denken, dat ze op zoek is naar haar ware 'ik' en dat ze die niet kan vinden, zelfs op het einde van het boek heeft ze die nog niet gevonden.

Win

een weekend Breda
met 3 vrienden en...

ontdek de leukste
studentenstad
van het zuiden!

KLIK HIER →

OPEN DAG 7 november a.s.

Aangeboden door:

een weekend Breda met 3 vrienden en...
Ontdek de leukste stad van het zuiden!
Aangeboden door:
NHTV Internationaal hoger onderwijs Breda
OPEN DAG 7 november a.s.

scholieren
.com

3. Je eigen mening

Ik vond het geen leuk boek. Het las heel moeilijk, met hele lange en ingewikkelde zinnen. Soms zitten er ook hele zinnen in het Latijns tussen, en ik weet niet wat dat dan betekent. Een voorbeeld van een doorsnee zin: Het geweldige niet of nauwelijks onder woorden te brengen verschil tussen nu en toen, en om nauwkeurig te zijn, ook in het heden tussen ons en anderen, wortelt in die tweede werkelijkheid, de werkelijkheid van geloof en wetten, taboes, zeden en gewoonten en systemen, en bovenal, die ten enenmale ongrijpbaar is, een ijle aura van dromen en stemmingen en zielstoestanden. Als ik dat zo lees weet ik dus echt niet wat er staat, ik heb nog aan mijn ouders gevraagd of ze me konden helpen maar die snaptten er ook al niks van. Pas als je ver in het boek bent snap je een beetje waar ze het over heeft. Maar dat duurt heel lang, want het boek leest heel langzaam. Dat komt omdat je alles meerdere keren moet lezen, omdat je anders niet weet wat er staat, en omdat het gewoon hele lange en onbegrijpelijke zinnen zijn.

Verder zit er geen verhaal in, dus vraag je je niet af wat er zal gaan gebeuren. En ik kan me ook helemaal niet inleven in de gedachten van de schrijver, die zijn echt heel vreemd. Zo gaat ze mensen met uien vergelijken, en ze ging ook ineens uitleggen waarom je je naasten lief moet hebben. Ik snap echt niet dat je dat in een boek zet. Die jeugdherinneringen zijn nog wel een beetje te volgen, alleen is het niet duidelijk. Een voorbeeld: 'Bomen, hand, verrukkelijke werkelijkheid.' en dat betekent dan dat ze een wandeling door een park aan het maken is.

4. Analyse van de begrippen uit de verteltheorie

Thematiek: Het boek heeft geen thema, en ook geen motief. Het boek heet 'Zelfportret als legkaart' omdat de schrijfster een zelfportret probeert te maken, en langzamerhand vallen veel stukjes op de goede plaats, als een legpuzzel. Het boek heeft een engels motto, wat er over gaat dat je altijd naar jezelf blijft zoeken, en dat iedereen in een ander wereldje leeft.

Een opdracht staat er niet in.

Personages: De hoofdpersoon is 'ik' en die ik is volgens mij de schrijfster zelf. Ze is niet erg voorspelbaar, maar dat komt niet doordat ze dingen doet die je niet verwacht, maar omdat ze hele vreemde dingen denkt, en dat verwacht je nou juist niet. Iedere keer keek ik er weer van op wat een onzin ze verzon.

Bijpersonen zijn er niet zo heel veel, de enige die echt belangrijk is, is de moeder van de 'ik' maar die komt heel lang niet voor in het verhaal, omdat die ernstig ziek wordt en in een ander land is dan de 'ik'.

Tijd: Het boek speelt zich af in veel verschillende tijden, de ene helft in het heden (rond 1954 want toen is het boek geschreven, het is dus niet helemaal het heden, maar het heden van wanneer het boek is geschreven) en de andere helft speelt zich in de jaren daarvoor af, in de tijd dat ze nog kind is en steeds groter wordt. De verteltijd is heel lang, ik deed over 15 pagina's gemiddeld twee uur. Dit komt omdat je alles wat je leest heel vaak opnieuw moet lezen, omdat je anders niet weet wat er staat. En het komt ook wel omdat het heel saai is om te lezen, dus ga je steeds naar buiten kijken of dat soort dingen. Ik moet wel zeggen dat de stukken jeugdherinneringen sneller lezen, omdat je je daarin een beetje kan verplaatsen. De vertelde tijd is heel lang, eigenlijk vanaf de peuterjaren van de 'ik' tot en met het heden voor de 'ik'.

De vertelde tijd is veel langer dan de verteltijd.

Het boek is aan de ene kant wel chronologisch geschreven, maar aan de andere kant ook niet. Als je de twee verschillende 'verhalen' apart zou lezen, zouden ze beide chronologisch zijn. Maar in combinatie met elkaar is dat niet zo, de jeugdherinneringen zijn allemaal flashbacks. Er zitten geen vooruitblikken in, geen tijdsprongen, geen tijdversnelling, maar er zitten weer wel tijdvertragingen in. Teveel eigenlijk, hierdoor wordt het verhaal heel langdradig en niet te volgen.

Ruimte: Het verhaal speelt zich af in Nederland, dan in Indië, dan weer in Nederland en vervolgens in Oostenrijk. Wat er daarna komt weet ik niet, omdat ik dat niet heb kunnen lezen.

Perspectief: Het verhaal is vanuit een ik-perspectief verteld. Je kan de gedachtes lezen van de hoofdpersoon, en leert haar zo heel goed kennen (maar niet begrijpen).

Spanning: Het boek heeft geen beginvraag, er wordt niet vooruitgegrepen en de lezer heeft geen voorkennis. Het verhaal wordt wel voortdurend afgebroken, maar niet op spannende punten en dat irriteert. Er zit dus helemaal geen spanning in het boek, en dat motiveert niet om door te lezen.

Stijl: De auteur heeft een heel eigen manier van schrijven gebruikt, en maakt hele lange en vooral ingewikkelde zinnen. De zinnen kloppen wel, maar als je nou gaat kijken wat er nou eigenlijk in staat, blijkt dat er niets staat. Dat het gewoon nergens over gaat.

Symboliek: Er zit geen symboliek in het verhaal, en als dat er wel in zit is het goed verborgen of heel onlogisch, want ik kan het niet vinden.